

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิจัยเรื่อง “ศึกษาการใช้ภาษาและเนื้อหาในนิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชน” มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ ได้แก่

1. เพื่อศึกษาการใช้ภาษาในนิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชน
2. เพื่อศึกษาเนื้อหาในนิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชน

ในบทนี้ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ทั้ง 2 ข้อข้างต้นดังรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาการใช้ภาษาในนิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชน

ผู้วิจัยพบว่า นิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชนของ นิตยสารเล่มโปรด และ นิตยสารบ้านสนุกคิดใช้ลักษณะด้านการใช้ภาษาตามเกณฑ์การวิเคราะห์การใช้ภาษาในนิตยสารนิตยสารเล่มโปรด และ นิตยสารบ้านสนุกคิดที่กำหนดไว้ดังนี้

1. ลักษณะด้านการใช้คำ ผลการศึกษาพบว่ามีการใช้คำ ได้ดังนี้คือ

1.1 คำความหมายโดยตรง ผลการวิจัยพบว่าใช้คำความหมายโดยตรง ตามพจนานุกรมที่ใช้เป็นปกติในชีวิตประจำวันเพื่อให้ข้อความมีความหมายที่ถูกต้องหมาย เช่น คำว่า เพื่อน หมายถึง ผู้ชอบพอรักใคร่กัน, ผู้สนิทคุ้นเคยกัน

1.2 คำความหมายโดยนัย ผลการวิจัยพบว่าใช้คำความหมายโดยนัยความหมายที่แฝงอยู่เป็นความหมายที่เกิดจากบริบทเป็นเครื่องกำกับ เพื่อให้เกิดความหมายอื่น เช่นคำว่า **บันได** หมายถึง ขั้นตอนในการกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จ ทางด้าน ชื่อเสียงทางวงการบันเทิง

1.3 คำรูปธรรม ผลการวิจัยพบว่า ใช้คำรูปธรรม คำที่ให้ความหมายและความเข้าใจในรูปร่างหรือในทางสัมผัสทั้ง 5 คือ ตา หู จมูก ลิ้น และกาย เช่นคำว่า **กลิ่นเหม็น** จัดเป็นคำที่รับรู้ทางประสาทสัมผัส

1.4 คำนามธรรม ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้ คำนามธรรม เพื่อให้ความหมายทางความคิด ความหมายทางจิตใจ เช่น คำว่า รัก หมายถึง มีใจผูกพันด้วยความห่วงใย เป็นการใช้คำนามธรรม โดยให้ความหมายทางด้านจิตใจ

1.5 คำมีศักดิ์ ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้คำมีศักดิ์ คำที่ให้ความรู้สึกอันสูงกว่า ธรรมดาทั่วไปและคำราชาศัพท์ เพื่อทำให้เกิดการระดับภาษาการใช้คำมีศักดิ์ ได้อย่างชัดเจนเช่นคำว่า ถวาย หมายถึง ให้ , มอบให้ ให้ดู ให้ชม (ใช้แก่พระสงฆ์และเจ้านาย)

1.6 คำภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้คำมีคำภาษาต่างประเทศมาปะปน คือภาษาอังกฤษ เช่นคำว่า ฟาสต์ฟู้ด มาจากคำว่า fast – food เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษ หมายถึง อาหารจานด่วน

1.7 คำสแลง หรือ คำคะนอง ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้สแลงคำที่ใช้ให้วิปลาส คลาดเคลื่อนไปจากปกติ สแลงในด้านเสียง การเขียนและความหมายเพื่อแสดงความรู้สึกตามระยะ สมัยที่นิยมในเวลาหนึ่ง เช่นคำว่า โม่ หมายถึง การพูดเกินความจริง จากเรื่องที่รู้

1.8 คำภาษาตลาด ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้คำภาษาตลาดที่เป็นภาษาพูดของคนทั่วไป ไม่คำนึงถึงความถูกต้องหรือความเหมาะสมแต่สามารถสื่อสารได้ดี เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจ ในการสื่อสารเช่นคำว่า กิโล เป็นภาษาพูด กิโโล หมายถึง กิโโลกรัมเป็นมาตราเมตริกการชั่งน้ำหนัก เป็นกิโโลกรัม

1.9 คำภาษาถิ่น ผลการวิจัยพบว่า การใช้คำภาษาถิ่นคำที่ใช้กันตามท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งมีลักษณะแตกต่างไปจากภาษากลางอันเป็นภาษามาตรฐาน คือ ภาษาอีสาน เพื่อสื่อความหมายที่ชัดเจนเป็นกันเองกับกลุ่มภาคอีสานถิ่นเดียวกันเช่นคำว่า แซบอีหลี หมายถึง อร่อยจริง ๆ เป็นการ ใช้ภาษาถิ่นภาคอีสาน

1.10 คำแสดงอารมณ์ ผลการวิจัยพบว่า การใช้คำแสดงอารมณ์เน้นเสียงเพื่อทำให้เกิด อารมณ์สะเทือนใจมนุษย์ ในนิตยสารส่งเสริมการเรียนภาษาไทย เช่นคำว่า อู๊ย เป็นเสียงเปล่งออกมาแสดงความตกใจมักเป็นเสียงผู้หญิง

1.11 คำเลียนเสียงธรรมชาติ ผลการวิจัยพบว่า การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ เพื่อให้ผู้อ่านได้ยินเสียงธรรมชาติเพื่อรสชาติในการอ่านที่ลึกซึ้ง ชัดเจน เช่นคำว่า **ตบ ตบ ตบ** เป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติของ ผลไม้ที่หล่นตกลงพื้นดิน

1.12 คำเลียนเสียงพูด ผลการวิจัยพบว่า การใช้คำเลียนเสียงพูดเป็นคำที่เขียนถ่ายออกมาให้เหมือนเสียงพูดให้มากที่สุดเพื่อเขียนออกมาให้เหมือนเสียงพูดเช่นคำว่า **มัย** เลียนเสียงมาจากไหม หรือไม้ มีการเปลี่ยนแปลงสระ ไอให้เสียงเปลี่ยนแปลงเป็นสระอะ

1.13 คำย่อ ผลการวิจัยพบว่า การใช้คำย่อและการใช้ไปยาลน้อยๆ ใช้เขียนอย่างย่อเพื่อประหยัดถ้อยคำ หรือไม่เปลืองเนื้อที่ในการพิมพ์มากนัก เช่นคำว่า **ก.พ.อ.** ย่อมาจากคำว่า การงานพื้นฐานอาชีพ และ **กรุงเทพฯ** ย่อมาจาก กรุงเทพมหานคร

1.14 คำซ้ำ ผลการวิจัยพบว่า การใช้คำซ้ำคำเดียวกันนำมากล่าวสองครั้ง หรือเขียนซ้ำกัน มีความหมายหนักแน่น และแตกต่างจากคำเดิม จึงถือว่าเป็นคำสร้างใหม่ ลักษณะของคำซ้ำ คือ คำซ้ำแสดงพหูพจน์ คำซ้ำขยายนามเน้นลักษณะ คำซ้ำที่ซ้ำคำซ้อน 2 คู่ มีความหมายต่างออกไปไม่ต่อเนื่องกับความหมายเดิม คำซ้ำที่ซ้ำจากคำซ้อน 2 คู่ ใช้เป็นคำขยายบอกความเน้น เช่นคำว่า **เต็ๆ** เป็นคำซ้ำแสดงพหูพจน์ หมายถึง คนที่อายุน้อย

1.15 คำซ้อน ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้คำซ้อน 2 ลักษณะคือคำซ้อนเพื่อความหมาย และคำซ้อนเพื่อเสียง คำมีความหมายไม่เปลี่ยนไปจากเดิม มีความหมายและใช้ต่างออกไป เช่นคำว่า **รักสวย - รักงาม** เป็นคำซ้อนที่ปรากฏในข้อความทั้ง 2 คำ

1.16 คำประสม ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้คำประสม คำที่มีคำ 2 คำ หรือมากกว่ามาประสมกันเข้าเป็นคำใหม่ แต่ละคำไม่ได้มีความหมายคล้ายกันแต่มีความหมายอยู่คำต้น ส่วนคำที่ตามเป็นส่วนขยาย คำประสมมาใช้ในการเขียนนิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย พบคำประสมประเภทใช้เป็นคำนาม คำประสมที่เป็นคำคุณศัพท์ คำประสมประเภทที่ใช้เป็นคำกริยา เช่น **ท้อง + ฟ้า** หมายถึง ท้องฟ้า เป็นคำประสมประเภทใช้เป็นคำนาม

จากการศึกษาสังเกตพบว่ามีการใช้คำ คำซ้ำมาก

2. ด้านการใช้ประโยชน์ ผู้วิจัยพบว่า มีการใช้ประโยชน์ตามกำหนดเกณฑ์การศึกษา การใช้ประโยชน์ในนิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชนที่กำหนดดังต่อไปนี้

2.1 ประโยคบอกเล่าผลการวิจัยพบว่าการใช้ประโยชน์ที่มีผู้ส่งสารต้องการบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ แสดงแจ้งให้ทราบเรื่องตามปกติ เช่น **แม่ค้าขายอาหาร**

2.2 ประโยคคำถามผลการวิจัยพบว่าการใช้ ประโยคคำถามที่ผู้ส่งสารให้ถามและต้องการคำตอบจากผู้รับสารมี 2 ลักษณะคือ ประโยคคำถามที่ต้องการคำตอบรับหรือปฏิเสธจะถาม และ ประโยคคำถามที่ต้องการคำตอบเป็นเนื้อความใหม่ เช่น **ทำไมถึงเกิดสันนิษฐาน**

2.3 ประโยคปฏิเสธ ผลการวิจัยพบว่า การใช้ประโยชน์ปฏิเสธที่มีผู้ส่งสารกล่าวปฏิเสธหรือไม่ยอมเมื่อผู้ถาม เช่น **สมัยก่อนครูไม่รู้จักรักการเอนทรานซ์**

2.4 ประโยคคำสั่งและขอร้องผลการวิจัยพบว่าการใช้ ประโยคคำสั่งและขอร้องเป็นประโยชน์ที่ผู้ส่งสารเพื่อสั่ง หรือ ขอร้องให้ผู้รับสารปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ประโยคคำสั่งมักละประธานโดยใช้กริยาขึ้นต้นประโยค มี 3 ลักษณะคือ ประโยคสั่งให้ทำ ประโยคห้ามหรือสั่งไม่ให้ทำ และ ประโยคขอร้องวิงวอน หรือสั่งอย่างสุภาพ เพื่อแสดงเจตนาในการเขียน เช่น **ขอร้องล่ะให้เราเข้าไปข้างในเถอะ**

จากการศึกษาสังเกตพบว่าการใช้ประโยชน์ประโยคคำสั่งและขอร้อง

3. ด้านการใช้สำนวน ผู้วิจัยพบลักษณะด้านการสำนวนตามเกณฑ์การศึกษาการใช้สำนวน โดย ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การศึกษาสำนวนได้แบ่งสำนวนออกเป็น 2 ประเภท เป็นสำนวนเก่าแก่ที่ใช้มาแล้ว โดยถือเป็นคำรวมที่ใช้เรียกคำประเภทสุภาษิต คำพังเพย คำคม และวลี และเป็นสำนวนใหม่ ที่ผู้พูดหรือผู้เขียนแต่ละคนคิดเรียบเรียงขึ้นมา การเขียนนิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชนของนิตยสารเล่มโปรดและบ้านสนุกคิด เพื่อทำให้เกิดความลึกซึ้ง ความดึงดูด ความสนใจ และจดจำคำได้รวดเร็ว ทำให้เกิดความไพเราะในการเขียนนิตยสาร เช่น **หนีเสือปะจระเข้** เป็นสำนวนเก่าแก่ และเด็กช่าแล้วจะไม่มีอนาคตเป็นสำนวนใหม่

จากการศึกษาสังเกตพบว่าการใช้สำนวนเก่าแก่มาก

4. ด้านการใช้โวหาร ผู้วิจัยพบว่า ลักษณะการใช้โวหาร ตามเกณฑ์การศึกษาการใช้โวหาร ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คือการศึกษาการใช้โวหารในนิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชนของนิตยสารเล่มโปรดและบ้านสนุกคิด มีการใช้โวหารได้หลาย 5 ลักษณะ คือบรรยายโวหาร พรรณาโวหาร สาธกโวหาร อุปมาโวหาร และเทศนาโวหาร ซึ่งจะทำให้เกิดความเป็นจริง อารมณ์ ความรู้สึก ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและคล้อยตาม

จากการศึกษาสังเกตพบว่ามีการใช้พบว่ามีการใช้โวหาร แบบบรรยายโวหารมาก

5. การใช้ภาพพจน์ ผู้วิจัยพบว่า ลักษณะการใช้ภาพพจน์ ได้แก่อุปมา อุปลักษณะ บุคลาธิษฐาน อติพจน์ สัทพจน์ และปฏิพจน์ เพื่อทำให้เกิดภาพชัดเจน ใช้คำเปรียบเทียบมีชีวิตชีวน่าสนใจเน้นอารมณ์ ความรู้สึก ทำให้เกิดความเคลิบเคลิ้ม ซาบซึ้ง สะเทือนใจดึงดูดความสนใจเร้าอารมณ์ และ ให้ข้อคิด มนุษย์ล่าสัตว์ราวกับจะล้างเผ่าพันธุ์ เป็นการใช้ภาพพจน์อุปมา

จากการศึกษาสังเกตพบว่ามีการใช้ภาพพจน์อุปมามาก

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาเนื้อหาในนิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชน

การศึกษาเนื้อหาของนิตยสารผู้วิจัยพบว่าเนื้อหาของนิตยสารในนิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชนของนิตยสารเล่มโปรดและบ้านสนุกคิดตามเกณฑ์การแบ่งประเภทเนื้อหาเป็นเกณฑ์ศึกษาเนื้อหาในนิตยสารที่กำหนดไว้ ได้แก่เนื้อหาประเภทสารคดี เนื้อหาประเภทบันเทิงคดี และเนื้อหาประเภทสารระบับันเทิง

จากการศึกษาสังเกตพบว่ามีเนื้อหาที่เขียนนิตยสารเล่มโปรดและนิตยสารสนุกคิดประเภทสารระบับันเทิงมาก

อภิปรายผล

1. นิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชนของนิตยสารเล่มโปรดและบ้านสนุกคิดใช้คำที่มีความหมายโดยตรงเป็นการสื่อความหมายตามหลักพจนานุกรม คำความหมายโดยนัย เป็นการเขียนที่มีความแฝง คำอุปสรรคเป็นการสื่อให้เข้าใจ คำนามธรรม ที่สื่อให้เกิดความคิด คำมีศักดิ์เป็นการสื่อถึงบุคคลที่สูงกว่าสามัญชน คำภาษาต่างประเทศ การสื่อความหมายด้านคำศัพท์ คำสแลงใช้สื่อแสดงความรู้สึก คำภาษาตลาดคำภาษาถิ่น สื่อความหมายที่เป็นกันเอง คำแสดงอารมณ์สื่อสารสะเทือนอารมณ์ คำเลียนเสียงธรรมชาติ เพิ่มรสชาติในการอ่าน คำเลียนเสียงพูด สื่อสารเหมือนเสียงพูดคำย่อ เป็นวิธีการประหยัดคำ การใช้คำเป็นการถ่ายทอดความรู้สึก

ของผู้เขียนทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้และความเข้าใจ คำซ้ำ คำซ้อน เพื่อสื่อความหมายและสื่อเสียง คำประสม สื่อเพื่อทำให้เกิดคำใหม่ ลักษณะเด่นของการใช้คำในนิตยสารเล่มโปรดและบ้านสนุกคิดมีการเลือกใช้ภาษาที่ทำให้เกิดความเข้าใจได้ง่าย ตรงประเด็นในการใช้คำได้ดี

2. นิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชนของนิตยสารเล่มโปรดและบ้านสนุกคิดใช้ประโยคที่แสดงเจตนาได้อย่างชัดเจนมีประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธและประโยคคำสั่งและขอร้อง มีการเขียนประโยคที่บอกวัตถุประสงค์ ในการใช้ประโยคได้กว้างขวาง

3. นิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชนของนิตยสารเล่มโปรดและบ้านสนุกคิดใช้สำนวนเก่าสื่อสารให้ข้อคิดคติสอนใจ และเป็นสำนวนใหม่ เพื่อทำให้เกิดความลึกซึ้ง ความดึงดูดความสนใจ และจดจำคำได้รวดเร็วซึ่งสอดคล้องกับวาสนา เกตุเงิน (2530: 19-20) ที่กล่าวว่าทำให้เกิดข้อคิดและความไพเราะในการเขียนนิตยสาร

4. นิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชนของนิตยสารเล่มโปรดและบ้านสนุกคิดใช้โวหารบรรยายโวหารสื่อการเขียนตามความจริง พรรณาโวหาร ใช้วิธีการเขียนแทรกอารมณ์ สาทกโวหารสื่อการเขียนแบบมีตัวอย่างอ้างอิง อุปมาโวหารสื่อความหมายโดยการเปรียบเทียบให้เข้าใจ และเทศนาโวหารเป็นสื่อการเขียนเชิงสั่งสอนและคำแนะนำ ซึ่งการเลือกใช้โวหารเพื่อเปรียบเทียบในแนวที่เป็นจริงเพื่อความเข้าใจ ได้ชัดเจนขึ้น

5. นิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชนของนิตยสารเล่มโปรดและบ้านสนุกคิดใช้ภาพพจน์เพื่อทำให้เกิดภาพชัดเจน สื่อการใช้คำเปรียบอย่างชัดเจนน่าสนใจ สื่อสารสิ่งที่เป็นธรรมชาติและ เพื่อดึงดูดความสนใจ เร้าอารมณ์ และ ให้ข้อคิด ภาพพจน์เป็นการกลุ่มคำที่มีศิลปะในการเขียนเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นภาพชัดเจน แจ่มแจ้ง

6. นิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชนของนิตยสารเล่มโปรดและบ้านสนุกคิดมีลักษณะเนื้อหา แบ่งได้ 3 ประเภทคือเนื้อหาประเภทสารคดี เป็นเนื้อหาทางความรู้ประวัติชีวิตจริง เนื้อประเภท บันเทิงคดีสื่อให้ความเพลิดเพลิน แนวนิทาน นวนิยาย เรื่องสั้นและสารบันเทิงสื่อที่ให้ความรู้และความบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับพะอบ โปษกฤษณะ (2544:101-102) ที่กล่าวว่า สารคดีมีสาระประโยชน์ ให้ความรู้ความคิด บันเทิงคดีให้ความเพลิดเพลิน ส่วนสารบันเทิงให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน

จากการศึกษาด้านเนื้อหาของนิตยสารเล่มโปรดและบ้านสนุกคิดมีเนื้อหาหลากหลายที่นำเสนอแนวทางการศึกษาได้อย่างละเอียดครบถ้วนเมื่ออ่านแล้วทำให้เกิดประโยชน์ได้รับความรู้และความเพลิดเพลินเป็นอย่างมากผู้วิจัยเห็นว่าเป็นนิตยสารที่น่าสนใจอย่างยิ่ง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาในนิตยสารส่งเสริมการเรียนภาษาไทยสำหรับเยาวชนของนิตยสารเล่มโปรดและบ้านสนุกคิดผลการวิจัยที่ได้ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจและศึกษาได้ดังนี้

จากการศึกษาพบว่านิตยสารส่งเสริมการเรียนภาษาไทยสำหรับเยาวชนของนิตยสารเล่มโปรดและบ้านสนุกคิด ผู้วิจัยพบว่ามีสิ่งที่น่าสนใจที่จะ ศึกษาการเขียนคำทับศัพท์มาจากต่างประเทศและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการเขียนนิตยสารส่งเสริมการเรียนภาษาไทยสำหรับเยาวชนต่อไป

จากการศึกษาพบว่านิตยสารส่งเสริมการเรียนภาษาไทยสำหรับเยาวชนของนิตยสารเล่มโปรดและบ้านสนุกคิดควร ศึกษาการใช้ภาษาของการเขียนโฆษณาในการเขียนนิตยสารส่งเสริมการเรียนภาษาไทยสำหรับเยาวชนต่อไป